

PRECEPTUM (1) *sb n*

N pl preceptå.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przepis prawny [praeceptum – przykazanie, nauka Mącz 36d; – przykazanie Calep; przykazanie; rozkazanie komu czego, abo rozkazanie dane od kogo, orędzie, to co rozkazano – praeceptum Cn]: MAŁo nie wŹyŹtko iest zåwårto w księgách ix. tåk iŹe o przykådy tåm nietrudno [...]: Bo iednåk by niewiém iåko kto przykådyw przytoczył, tedy iednåk co rok zåwŹdy Źie nowé å chytrŹlŹe zåwiéråiå, tåk iŹe Źadne pŹęcepta nie Źå tåk doŹkonålé, åby Źie w nich wŹyŹtki rzeczy miåły zåmknåć *SarnStat* 1264.

Synonim: reguå.

JDok